

Testápolás: a férfiak lényegesen visszafogottabbak

Allensbacher Berichte, 1999/9.

A német Institut für Demoskopie Allensbach ez év márciusában 2100 állampolgár körében (16 év fölöttiek) végzett felmérést, testápolási szokásaikat vizsgálva. Az interjúkat 500 kérdező készítette.

A tapasztalatok rövid összegzését az alábbiakban adjuk közre.

Csak minden második német (50%) tartja fontosnak, hogy „hogyan néz ki”, mennyire ápolts. Ez természetesen csak egy átlagérték, amely – a részletek ismerete nélkül – eltakarja, hogy mekkora eltérések léteznek férfiak és nők között az ápolts külső megítélésének kérdésében. A nők 57%-a az ápolts külsőt saját közérzete, elfogadtatása, előnyös megítélés szempontjából tartja elengedhetetlennek, míg a férfiak esetében a hasonló vélemények aránya csak 41%.

Kissé „mélyebbre hatolva”: Amennyiben kizárólag a testápolásra koncentrálnunk, azaz eltekintünk a tiszta ing, ápolts cipő fontosságától, úgy a férfiak aránya, akik számára „igen fontos a testápolás”, már 38%-ra csökken. A nők esetében a testápolás ugyanolyan fontosságú, mint megjelenésük egésze: „Ha nem teszek meg mindent arcom és testem ápolts érdekében, akkor nem is érzem jól magam” – mondja a nők 58%-a. A minden bizonnal meglepő eredmények közé sorolható, hogy a „keleti tartományokban”, azaz a volt NDK-ban valamivel nagyobb

fontosságot tulajdonítanak a testápolásnak, mint a volt NSZK-ban: 53% a 47%-kal szemben, a vélemények szerint. Ezt az arányt a következő válaszok eredményezték:

szont a fiatalabbak, mindenek előtt a 30 év alattiak sorolhatók ebbe a körbe. A 45-59 év közötti férfiak esetében csak minden harmadikról (34%) mondható el, hogy komfortérzetük meghatá-

1. tábla
„A kérdés számomra nagyon fontos. Ha nem teszek meg mindent az arc- és testápolás érdekében, akkor nem érzem jól magam.”

Korosztály/év	Nők	Férfiak
16-29	57	41
30-44	54	40
45-59	67	34
60-	55	35

2. tábla
„Az arc- és testápolásra csak annyi időt fordítok, amennyi ahhoz feltétlenül szükséges.”

Korosztály/év	Nők	Férfiak
16-29	31	45
30-44	34	49
45-59	35	58
60-	43	58

„Az arc- és testápolás számomra nagyon fontos. Ha ezt nem végzem el, nem érzem jól magam.” A pozitív válaszok aránya:

Keleten	53%
Nyugaton	47%
Férfiak	38%
Nők	58%
Átlag:	48%

A nők esetében a 45-59 éves korosztály a legaktívabb (67%-os pozitív válasz), a férfiaknál vi-

rozója a testápolás tökéletessége. A férfiak átlagosan több mint fele (53%) kizárólag annyi időt fordít a testápolásra, amennyi ahhoz feltétlenül szükséges.

A véleményeket részletesebben az 1. és 2. tábla szemlélteti (a válaszok %-ban).

A kutatás során az is kiderült, hogy a legtöbb férfi abszolút értetlenül áll szemben azzal a „jelenséggel”, amely főként a fiatal nők esetében jellemző: „a test-

ápolás egyszerűen örömforrás, amely fokozza az életkedvet." Ami azért nem zárja ki esetükben azt a felismerést, amelyet a nők jórésze rég magáénak tudhat: a kozmetikumok használata, a testápolással való törődés sokat segíthet az egyéni stílus érvényesítésében. Erre a férfiak közül a fiatalabbak a legfogékonyabbak: a 30 év alattiak 30%-a bevallotta, hogy kell az ilyesfajta törődés, mert ez számukra fontos. 30 és 49 év között ugyanezt a

3. tábla
„Az arc- és testápolással sokat lehet tenni annak érdekében, hogy stílusát az ember kifejezésre juttassa, hangsúlyozza. Ez fontos számomra.”

Korosztály/év	Nők	Férfiak
16-29	43	30
30-44	39	22
45-59	44	17
60-	36	16

véleményt már csak 22%-ban osztják, 44 év fölött pedig alig 17% vélekedik így. A részletek ez

esetben is tanulságosak. Ezekről a 3. tábla ad áttekintést.

- S a -

Mikulás Gábor:

Menedzsment – információs és könyvtári felhangokkal

A szemünk láttára kialakuló információs társadalomban féltő, hogy a társadalom két részre szakad: információval rendelkező és információval kevésbé rendelkező emberekre. Ahhoz, hogy a sommás vélemény árnyaltabbá váljon, finomítanunk kell a kijelentésen: nem elég, hogy az információ kellő mértékben rendelkezésre álljon; az csupán az egyik feltétel. Mivel a mennyiségi változás továbbra sem csap át minőségibe, az elvi elérhetőség túl kritikus sikertényező még az információ relevanciája, rendszerezettsége és folyamatos karbantartása is (vö.: Halassy Béla: *Információmenedzselés I-VI.*, M&M 1997/2-6.)

Az információs források felderítésére, feltárására, rendszerezésére, igény szerinti átcsomagozására és forgalmazására kiképzett szakemberek értéke tehát egyre inkább növekszik. Ők azok, akik a döntéshozókat megfelelő háttérinformációkkal látják el, akik képesek a több tízezres találat információtengeréből kihalászni azt a maximum húsz rekordot, amelyet az ügyfél már át tud tekinteni. Ők azok, akik a megfáradt embernek tartalmas és könnyed felüdülést tudnak kínálni, akik képesek bevezetni a kezdőket egy-egy szakterület rejtelmeibe. Információs csomópontként nemcsak értékes, hanem pótolhatatlan szakemberek, akik jelentős időt, pénzt és energiát takarítanak meg ügyfeleik számára. Vagy mégsem? A fenti leírás – akár furcsa, akár nem, a könyvtárosra vonatkozik. Arra, aki a közalkalmazottak közötti presztízsrangsorban az utolsó helyért az óvónővel versenyzik,

akit leépítéskor az elsők között bocsátanak el, akinek természetes előfordulási helyét, a „nem termelőegység” könyvtárat a legtöbb helyen maradékelv alapján finanszírozzák.

A vázolt ellentétekkel Mikulás Gábor, a Menedzsment – Bevezetés 7 vezetői teszttel és 222 információs és könyvtári példával c. könyv szerzője is többször szembesült. A könyvtáros kifejezés hallatán a megbízó elnéző mosollyal, vagy órájára pillantva reagál. Mihelyt azonban arról hall, hogy az információt begyűjtő, feltáró, rendszerező, átcsomagozó és terjesztő szakember – arcvonásai megengyhülnek. A könyvtáros – hol kövületként, hol enyhületként hordozva e kifejezés imázsát – a tapasztalatok szerint nem képes eladni szakismeretét. Nem várhatja, hogy a kör-